CENTRALNA
KOMISJA
EGZAMINACYJNA

Rodzaj dokumentu:	**Zasady oceniania rozwiązań zadań**
Egzamin:	**Próbny egzamin maturalny**
Przedmiot:	**Język polski** **Arkusz 1.** **Test *Język polski w użyciu*** **Test historycznoliteracki**
Poziom:	**Poziom podstawowy**
Formy arkusza:	MPOP-P1-100
Termin egzaminu:	4 marca 2026 r.
Data publikacji dokumentu:	5 marca 2026 r.

Ogólne zasady oceniania rozwiązań zadań w części testowej

Akceptowane są wszystkie odpowiedzi merytorycznie poprawne i spełniające warunki zadania – również odpowiedzi nieprzewidziane jako rozwiązania przykładowe w zasadach oceniania.

1. Odpowiedzi nieprecyzyjne, niejednoznaczne, niejasno sformułowane uznaje się za błędne.
2. Gdy jako rozwiązanie tego samego zadania zdający podaje kilka odpowiedzi, z których jedna jest poprawna, a inne – błędne, nie otrzymuje punktów za żadne z tych rozwiązań.
3. Jeżeli odpowiedź zawiera wyłącznie cytat, to jest oceniana na 0 pkt.
4. Jeżeli informacje zamieszczone w odpowiedzi (również te dodatkowe, a więc takie, które nie wynikają z treści polecenia) świadczą o nierozumieniu omawianego zagadnienia i zaprzeczają pozostałej części odpowiedzi stanowiącej prawidłowe rozwiązanie zadania, to za odpowiedź jako całość zdający otrzymuje 0 pkt.
5. Jeżeli rozwiązanie zadania sprawdzającego znajomość problematyki i treści lektur obowiązkowych zawiera błąd rzeczowy, to ocenia się je na 0 pkt.
6. W zadaniach zamkniętych każdy sposób oznaczenia odpowiedzi (podkreślenie, przekreślenie, zakreślenie, obwiedzenie itd.) jest uznawany za wybór tej odpowiedzi, pod warunkiem że zdający konsekwentnie go stosuje w jednym zadaniu.
7. W przypadku rozwiązania zawierającego treści obraźliwe, wulgarne lub propagujące postępowanie niezgodne z prawem zostanie podjęta indywidualna decyzja dotycząca oceny tego rozwiązania, np. cała odpowiedź nie będzie podlegała ocenie.

Zadanie 1. (0–1)

Wymagania określone w podstawie programowej[1]	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania […] tekstów kultury […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru […] tekstów kultury na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Zdający: 1) przetwarza i hierarchizuje informacje z tekstów […]; 3) […] odczytuje informacje i przekazy jawne i ukryte […]. SP, klasy VII i VIII I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Uczeń: 1) wyszukuje w tekście potrzebne informacje [...].

Zasady oceniania
1 pkt – odpowiedź poprawna.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie
PP

Zadanie 2. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania […] tekstów kultury […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru […] tekstów kultury na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Zdający: 1) przetwarza i hierarchizuje informacje z tekstów […]; 3) […] odczytuje informacje i przekazy jawne i ukryte […]. SP, klasy VII i VIII I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Uczeń: 1) wyszukuje w tekście potrzebne informacje [...].

Zasady oceniania
1 pkt – poprawne podanie dwóch przyczyn nudy na podstawie tekstu 2.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

[1] Rozporządzenie Ministra Edukacji z dnia 28 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia (Dz.U. z 2024, poz. 1019).

Przykładowe odpowiedzi

- samotność
- brak uważności na zewnętrzne bodźce / oderwanie się od świata zewnętrznego
- koncentrowanie się na sobie / oddzielenie myśli od rzeczywistości
- uczestniczenie w czymś nieciekawym
- oglądanie czegoś, co nie jest ekscytujące

Zadanie 3. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania […] tekstów kultury […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru […] tekstów kultury na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Zdający: 1) przetwarza i hierarchizuje informacje z tekstów […]; 3) […] odczytuje informacje i przekazy jawne i ukryte […]. SP, klasy VII i VIII I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Uczeń: 1) wyszukuje w tekście potrzebne informacje [...].

Zasady oceniania

1 pkt – poprawne wyjaśnienie, na czym polega związek nudy z sukcesem na podstawie 2. akapitu w tekście 1.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi

- Odczuwanie nudy sprawia, że szybko porzucamy różne zajęcia albo wykonujemy je niestarannie. Takie zaniechania utrudniają odniesienie sukcesu.
- Człowiek, który doświadcza nudy często rezygnuje z możliwości przekonania się, czy nudzące go zajęcie nie okaże się jednak interesujące i czy nie przyczyni się do odniesienia sukcesu.
- Jeżeli porzucamy jakieś zajęcia, gdyż wydają się nam nudne, to rezygnujemy z możliwości poznania istoty tego, czym się zajmowaliśmy, a przez to zmniejszamy szanse na odniesienie sukcesu.

Zadanie 4. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania […] tekstów kultury […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Zdający: 1) przetwarza i hierarchizuje informacje z tekstów […];

8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru […] tekstów kultury na różnych poziomach […].	3) […] odczytuje informacje i przekazy jawne i ukryte […]. SP, klasy VII i VIII I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Uczeń: 1) wyszukuje w tekście potrzebne informacje [...].

Zasady oceniania
1 pkt – rozstrzygnięcie oraz trafne uzasadnienie na podstawie obu tekstów.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi
- Nie, ponieważ badanie opisane w tekście 1. potwierdziło, że nuda ma pozytywne aspekty, natomiast z badań, o których mowa w tekście 2., wynika, że nuda negatywnie wpływa na człowieka.
- Nie. Wnioski z badań przedstawione w tekście 1. to zalety nudy – zwiększanie kreatywności człowieka. Z kolei wnioski z badań opisane w tekście 2. to wady nudy – jej szkodliwy wpływ na zdrowie.
- Wnioski z badań przedstawione w tekście 1. dotyczą nudy sytuacyjnej, natomiast wyniki badań, o których mowa w tekście 2., dotyczą nudy nadmiernej (*w zbyt dużej dawce*), a zatem prawdopodobnie tej nazwanej przez Chruszczewskiego długotrwałą. Ponieważ są to inne rodzaje nudy, wnioski z badań opisanych w tekście Chruszczewskiego nie są sprzeczne z wynikami badań przedstawionymi w 3. akapicie tekstu Fabjańskiego.

Zadanie 5. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru […] tekstów kultury na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Zdający: 3) […] rozpoznaje środki językowe i ich funkcje zastosowane w tekstach […].
II. Kształcenie językowe. 3. Funkcjonalne wykorzystanie wiedzy o języku w odczytaniu sensów zawartych w strukturze głębokiej tekstów […] nieliterackich.	II. Kształcenie językowe. 3. Komunikacja językowa i kultura języka. Zdający: 3) rozpoznaje i określa funkcje tekstu ([…] impresywną […]).

Zasady oceniania
2 pkt – poprawne wyjaśnienie, jak przejawia się funkcja impresywna w ostatnim akapicie tekstu 1. ORAZ w ostatnim akapicie tekstu 2., uwzględniające środek językowy potwierdzający tę funkcję.

1 pkt – poprawne wyjaśnienie, jak przejawia się funkcja impresywna w ostatnim akapicie tekstu 1. ALBO w ostatnim akapicie tekstu 2., uwzględniające środek językowy potwierdzający tę funkcję.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi

1) Tekst 1. – wyjaśnienie, np.:

- Dzięki zastosowaniu słownictwa wartościującego pozytywnie (*doświadczenie* […] *konstruktywne*, *czas nudzenia się daje nam szansę*) przekonuje się odbiorcę, że warto doświadczać nudy sytuacyjnej.
- Nagromadzenie pytań w akapicie może uświadamiać odbiorcy, że stan znudzenia skłania do refleksji egzystencjalnej.
- Powtarzanie w akapicie, że doświadczanie nudy prowadzi do refleksji nad życiem, może uświadamiać odbiorcy pozytywną wartość stanu znudzenia.
- Zastosowanie czasowników w pierwszej osobie liczby mnogiej sugeruje odbiorcy, że doświadczanie nudy dotyczy również jego.

2) Tekst 2. – wyjaśnienie, np.:

- Dzięki zastosowaniu słownictwa wartościującego negatywnie (*szkodliwe*, *chorować na nudę*, *bariera z nudy*) przekonuje się odbiorcę, że nuda jest niekorzystna dla człowieka.
- W ostatnim akapicie wskazano zalecaną przez autora postawę wobec nudy dzięki zastosowaniu przeciwstawień / przeciwstawnych bezokoliczników: *zmierzyć się* – *uciekać*.
- Dzięki czasownikom w trybie oznajmującym czasu przyszłego uświadamia się odbiorcy negatywne konsekwencje oderwania myśli od środowiska.
- Czasownik *musimy*, wyrażający kategoryczność, zwraca uwagę odbiorcy, że stan znudzenia należy pokonywać.
- Użycie czasowników w pierwszej osobie liczby mnogiej uniwersalizuje przekaz, dzięki czemu skłania odbiorcę do refleksji nad jego treścią.

Zadanie 6. (0–4)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania […] tekstów kultury, a także ich wzajemnej korespondencji. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru […] tekstów kultury na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Zdający: 1) przetwarza […] informacje z tekstów […]; 3) […] odczytuje informacje i przekazy jawne i ukryte […]. SP, kl. IV–VI I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Odbiór tekstów kultury. Uczeń: 2) wyszukuje w tekście informacje wyrażone wprost i pośrednio; 5) odróżnia zawarte w tekście informacje ważne od drugorzędnych.

II. Kształcenie językowe. 1. Pogłębianie funkcjonalnej wiedzy z zakresu nauki o języku.	1. Gramatyka języka polskiego. Zdający: 1) wykorzystuje wiedzę z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w […] tworzeniu własnych wypowiedzi. 4. Ortografia i interpunkcja. Zdający: 1) stosuje zasady ortografii i interpunkcji […].
III. Tworzenie wypowiedzi. 2. Wykorzystanie kompetencji językowych […] w wypowiedziach […] pisemnych.	2. Mówienie i pisanie. Zdający: 2) buduje wypowiedź w sposób świadomy, za znajomością jej funkcji językowej […]; 5) tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: […] notatka syntetyzująca.

Zasady oceniania notatki syntetyzującej

Za notatkę syntetyzującą można uzyskać 4 punkty, w tym 3 punkty za treść i 1 punkt za poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną.

Treść

	3 pkt	2 pkt	1 pkt	0 pkt
		notatka spełnia kryteria A, B i C określone dla 3 pkt, ALE nie została zachowana dozwolona liczba wyrazów	notatka spełnia kryteria A, B i C określone dla 2 pkt, ALE nie została zachowana dozwolona liczba wyrazów	notatka spełnia kryteria A i C określone dla 1 pkt, ALE nie została zachowana dozwolona liczba wyrazów
		ALBO	ALBO	ALBO
A. przedstawienie stanowiska każdego autora	notatka przedstawia – oparte na kluczowych dla tematu informacjach – stanowisko każdego autora względem zagadnienia określonego w temacie notatki, odtworzone na podstawie informacji zawartych w tekście, na odpowiednim poziomie uogólnienia	notatka przedstawia – oparte na kluczowych dla tematu informacjach – stanowisko każdego autora względem zagadnienia określonego w temacie notatki, odtworzone na podstawie informacji zawartych w tekście, ale poziom uogólnienia jest zaburzony	notatka przedstawia stanowisko każdego autora względem zagadnienia określonego w temacie notatki, odtworzone na podstawie informacji zawartych w tekście ALBO notatka przedstawia niepełne stanowisko każdego autora względem zagadnienia określonego	notatka nie spełnia żadnego z kryteriów określonego dla 1 pkt

			w temacie notatki, odtworzone na podstawie informacji zawartych w tekście	
B. zestawienie stanowisk obu autorów	w notatce zestawiono stanowiska obu autorów; poprawnie wskazano np. punkty wspólne/ rozbieżne albo różnorodność aspektów zagadnienia określonego w temacie notatki ujętych w tekstach obu autorów	w notatce zestawiono stanowiska obu autorów; poprawnie wskazano np. punkty wspólne/ rozbieżne albo różnorodność aspektów zagadnienia określonego w temacie notatki ujętych w tekstach obu autorów	stanowisk obu autorów nie zestawiono albo zestawiono je niepoprawnie; nie wskazano np. punktów wspólnych/ rozbieżnych albo różnych aspektów zagadnienia określonego w temacie notatki ujętych w tekstach obu autorów	
C. spójność	notatka stanowi logiczną i zorganizowaną całość	notatka stanowi logiczną i zorganizowaną całość ALBO w notatce występują usterki w spójności	notatka stanowi logiczną i zorganizowaną całość ALBO w notatce występują usterki w spójności	
D. długość notatki	60–90 wyrazów	60–90 wyrazów	60–90 wyrazów	

Poprawność językowa, ortograficzna i interpunkcyjna

1 pkt – poprawny zapis, dopuszczalne dwa błędy (językowe, ortograficzne lub interpunkcyjne).

0 pkt – trzy i więcej błędów (językowych, ortograficznych lub interpunkcyjnych).

Uwagi.

1) Jeżeli w kryterium *Treść* przyznano 0 pkt, wówczas nie przyznaje się punktów w kryterium *Poprawność językowa, ortograficzna i interpunkcyjna*.
2) W latach 2026–2030 poprawne jest stosowanie przez zdającego zarówno pisowni zgodnej z zasadami ortografii obowiązującymi do 31 grudnia 2025 r., jak i pisowni zgodnej z zasadami wprowadzonymi od 1 stycznia 2026 r. Zdający zachowa poprawność pisowni, jeżeli wybierze jedną z norm dla pisowni określonego wyrazu i będzie stosował ją konsekwentnie w całym tekście. Egzaminator zaznaczy błąd ortograficzny tylko wtedy, gdy w tej samej pracy ten sam wyraz zostanie zapisany na dwa różne sposoby (np. raz *Białostoczanin*, a raz *białostoczanin*).

INFORMACJA O ZASADACH OCENIANIA NOTATKI SYNTETYZUJĄCEJ NAPISANEJ PRZEZ ZDAJĄCYCH ZE SPECYFICZNYMI TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ (Z DYSLEKSJĄ, DYSORTOGRAFIĄ, DYSGRAFIĄ)	
Treść (0–3)	Egzaminator ocenia treść notatki syntetyzującej zgodnie z tabelą zamieszczoną na s. 7–8 tego dokumentu.
Poprawność językowa (0–1)	1 pkt – zapis poprawny językowo, dopuszczalne trzy błędy językowe. 0 pkt – cztery i więcej błędów językowych. **Uwaga.** Oceniając notatkę syntetyzującą zdającego, u którego stwierdzono specyficzne trudności w uczeniu się (dysleksję lub dysortografię albo dysgrafię), egzaminator nie ocenia ani poprawności ortograficznej, ani interpunkcyjnej.

Wskazówki dotyczące realizacji tematu notatki

1) Stanowiska autorów tekstów

a) Stanowisko autora tekstu 1., np.
Doświadczanie nudy sytuacyjnej ma przede wszystkim pozytywny wpływ na człowieka, choć bywa nieprzyjemne.

b) Stanowisko autora tekstu 2., np.
Nuda negatywnie wpływa na człowieka.

2) Zestawienie stanowisk, np.

a) punkty wspólne, np.:
- doświadczanie nudy bywa nieprzyjemne
- z nudą warto się zmierzyć;

b) punkty rozbieżne, np.:
- tekst 1.: nuda skłania człowieka do refleksji egzystencjalnych; tekst 2.: brak uważności na zewnętrzne bodźce prowadzi do nudzenia się, co pozbawia człowieka możliwości poznawania życia
- tekst 1.: nuda zwiększa kreatywność człowieka; tekst 2.: nuda ma szkodliwy wpływ na zdrowie psychiczne i fizyczne człowieka.

Uwagi.

1) Kompozycja notatki jest dowolna, np. zdający może zacząć od zestawienia stanowisk autorów tekstów albo od przedstawienia stanowiska każdego z nich.
2) Nie jest błędem językowym powtarzanie w notatce syntetyzującej wyrazu *nuda*.

Przykładowe odpowiedzi ocenione na 3 punkty za treść

- Autorzy obu tekstów zauważają, że nuda jest zjawiskiem dotyczącym każdego człowieka. Wskazują na przyczyny doświadczania nudy i sposób jej wpływu na funkcjonowanie człowieka, na jego postawę. Podzielają pogląd, że nuda jest dla większości ludzi stanem niezbyt miłym i raczej niepożądanym. Autorzy różnią się w postrzeganiu skutków nudy dla człowieka. Chruszczewski wskazuje, że może ona

przyczyniać się do rozwoju kreatywności i choć bywa stanem przykrym, to w efekcie przynosi pozytywne skutki. Fabjański uważa, że nuda jest destrukcyjna, oddala człowieka od życia i negatywnie wpływa na jego zdrowie. [86 wyrazów]

- Chruszczewski skupia się na nudzie sytuacyjnej – krótkotrwałej, i dostrzega jej pozytywny wpływ na człowieka. Odwołując się do badań naukowych, dowodzi, że ludzie po doświadczeniu nudy mogą stać się bardziej twórczy. Z kolei Fabjański postrzega nudę jako coś, co paraliżuje człowieka i przynosi negatywne skutki dla jego zdrowia, powodując depresję czy przedwczesny zgon. Obaj zauważają związek nudy z myśleniem – pierwszy jednak wskazuje na kreatywność oraz pogłębioną refleksję nad sobą i życiem, drugi natomiast na oderwanie człowieka od jego życia i tego, co dzieje się wokół. [84 wyrazy]
- Z obu tekstów wynika, że warto zmierzyć się z nudą. Michał Chruszczewski przedstawia głównie pozytywne aspekty doświadczania nudy, gdyż zauważa, że sprzyja ono zdolnościom twórczym człowieka. Dostrzega jednak również negatywne konsekwencje nudzenia się. O wadach tego stanu emocjonalnego mówi się przede wszystkim w tekście Fabjańskiego. Chociaż autor podkreśla, że nuda niszczy zdrowie człowieka, to apeluje, żeby jednak od niej nie uciekać. [61 wyrazów]

Zadanie 7. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 5. Znajomość wybranych utworów z literatury […] światowej. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania literatury oraz innych tekstów kultury, a także ich wzajemnej korespondencji. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich […] na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 7) wykazuje się znajomością i zrozumieniem treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe; 8) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów […]. 2. Odbiór tekstów kultury. Zdający: 5) odczytuje pozaliterackie teksty kultury, stosując kod właściwy w danej dziedzinie sztuki.

Zasady oceniania

1 pkt – poprawne wyjaśnienie z odwołaniem do rzeźby i do fragmentów *Księgi Hioba*.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi

- Rzeźba przedstawia człowieka z pochyloną głową – bezradnego, zrezygnowanego. Bohater *Księgi Hioba* był bezradny wobec niezawinionego cierpienia, które go dotknęło.
- Rzeźba przedstawia człowieka z pochyloną głową, co może obrazować pokorę. Hiob z pokorą przyjął swój los, co oznaczało pogodzenie się z utratą najbliższych i majątku.
- Rzeźba przedstawia człowieka pełnego pokory wobec swojego losu, o czym świadczy pochylenie głowy i opieranie rąk na kolanach. Jest to nawiązanie do *Księgi Hioba*,

ponieważ może dotyczyć sytuacji bohatera po rozmowie z Bogiem, kiedy Hiob uznał z pokorą, że znoszenie bólu jest wpisane w ludzki los.

Zadanie 8.1. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania literatury […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich […] na różnych poziomach: dosłownym, metaforycznym […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 8) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów […]; 14) wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, szczególnie kontekst […] filozoficzny […]. 2. Odbiór tekstów kultury. Zdający: 4) charakteryzuje główne prądy filozoficzne […].

Zasady oceniania
1 pkt – poprawne uzupełnienie dwóch zdań.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie
Z przytoczonego fragmentu *Trenu IX* wynika, że dzięki Mądrości człowiek może przyjąć (niewzruszoną / emocjonalną) ***niewzruszoną*** postawę zarówno wobec szczęścia, jak i wobec nieszczęścia. Takie przedstawienie Mądrości świadczy o nawiązaniu w utworze do (stoicyzmu / epikureizmu) ***stoicyzmu***.

Zadanie 8.2. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 5. Znajomość wybranych utworów z literatury polskiej […]. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania literatury […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich […] na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 8) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów […].

Zasady oceniania
1 pkt – poprawne określenie, jak w czterech końcowych wersach zacytowanego fragmentu *Trenu IX* podmiot liryczny ocenia własne dążenie do osiągnięcia Mądrości, oraz trafne uzasadnienie odpowiedzi.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi

- Wyraża rozczarowanie. Człowiek dążył do Mądrości, przez całe życie uczył się panowania nad emocjami, jednak okazało się to za trudne.
- Negatywnie. Poeta wyznaje, że choć chciał żyć, jak nakazywali stoicy, to w obliczu nieszczęścia nie dał rady kierować się życiową mądrością.
- Podmiot liryczny, który może zostać utożsamiony z Janem Kochanowskim, z ironią wypowiada się o dążeniu do Mądrości. Zaznacza, że nawet gdyby człowiek zgłębiał jej tajniki przez całe życie, to nie zapewni mu to obrony przed cierpieniem – w przypadku Kochanowskiego doznanym po śmierci córki.
- Jest zawiedziony, że w dążeniu do Mądrości ostatecznie nie osiągnął więcej niż inni. Myślał, że zdobędzie Mądrość, która wyniesie go ponad doświadczenie innych, jednak okazało się, że na nieszczęścia reaguje emocjonalnie – tak samo jak wielu ludzi.

Zadanie 9. (0–1)

Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 2. Rozumienie historii literatury i dziejów kultury jako procesu […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 1) rozumie podstawy periodyzacji literatury […].

Zasady oceniania

1 pkt – poprawne uzupełnienie dwóch wierszy tabeli.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie

A3, B1

Zadanie 10. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 5. Znajomość wybranych utworów z literatury polskiej […] oraz umiejętność mówienia o nich z wykorzystaniem potrzebnej terminologii. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania literatury […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich […] na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 7) wykazuje się znajomością i zrozumieniem treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe; 8) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów oraz ich związek z[e] […] zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi […].

Zasady oceniania

1 pkt – poprawne wyjaśnienie na podstawie *Dziadów* cz. III, na czym polega idea mesjanizmu wyrażona w tym dramacie.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Przykładowa odpowiedź

- Mesjanizm to przekonanie, że Polska musi złożyć ofiarę niczym Chrystus i dzięki swojemu poświęceniu przyczyni się do odrodzenia wolnych narodów oraz własnego zmartwychwstania, podobnie jak Mesjasz zbawił ludzi. Taka rola Polski została ukazana w *Widzeniu* ks. Piotra.
- Idea mesjanizmu głosi, że w momencie historycznego kryzysu Bóg ześle posłannika, który przyniesie zbawienie danej społeczności/narodowi/ludzkości. W III części *Dziadów* tę misję miała wypełnić Polska. Poprzez analogię z historią Chrystusa cierpienie narodu polskiego miało stać się ofiarą, która przyniesie Polsce zmartwychwstanie – odzyskanie niepodległości, a także przyczyni się do moralnego odnowienia całej ludzkości.

Zadanie 11. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 5. Znajomość wybranych utworów z literatury polskiej […] oraz umiejętność mówienia o nich z wykorzystaniem potrzebnej terminologii. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania literatury […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich […] na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 7) wykazuje się znajomością i zrozumieniem treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe; 8) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów […]; 13) przedstawia propozycję interpretacji utworu, wskazuje w tekście miejsca, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej; 15) wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, szczególnie kontekst historycznoliteracki [...].

Zasady oceniania

2 pkt – rozstrzygnięcie oraz trafne uzasadnienie rozstrzygnięcia dwoma argumentami – każdym w odniesieniu do innej cechy bohatera romantycznego.

1 pkt – rozstrzygnięcie oraz trafne uzasadnienie rozstrzygnięcia jednym argumentem odnoszącym się do cechy bohatera romantycznego.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi

1) Rozstrzygnięcie: Tak.

Argumenty, np.:

- Podobnie jak bohater romantyczny Kmicic zachowywał w tajemnicy swoją tożsamość (podawał się za Babinicza). Prawdziwe nazwisko ujawnił dopiero wtedy, kiedy spodziewał się własnej śmierci.
- Kmicic był patriotą walczącym za ojczyznę (obrona Jasnej Góry) jak bohaterowie romantyczni, którzy również się poświęcali w walce.
- Kmicic przejawia charakterystyczny dla bohatera romantycznego kult uczucia. W odniesieniu do tego bohatera jest to miłość do ojczyzny. Dla niej Kmicic jest w stanie zdobyć się na heroiczne czyny (rozsadzenie kolubryny) i ofiarność (bohater ma świadomość, że za swoje czyny i hardość wobec wroga może zapłacić cenę życia).

2) Rozstrzygnięcie: Nie.

Argumenty, np.:

- Bohaterowie romantyczni działali w pojedynkę / w osamotnieniu. Kmicic nie jest samotny w swym działaniu – walczył z innymi (*z załogi częstochowskiej*).
- Bohaterowie romantyczni byli bardzo emocjonalni, często rozdarci wewnętrznie. W przytoczonym fragmencie *Potopu* Kmicic jest spokojny, trzyma nerwy na wodzy, wie, czego chce – z dumą mówi do Szwedów, że jest wielu takich odważnych obrońców Jasnej Góry jak on.

Zadanie 12. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 5. Znajomość wybranych utworów z literatury polskiej […]. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania literatury […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich […] na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 7) wykazuje się znajomością i zrozumieniem treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe; 8) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów oraz jej związek z[e] […] zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi […].

Zasady oceniania

2 pkt – rozstrzygnięcie oraz trafne uzasadnienie rozstrzygnięcia na podstawie fragmentu *Wesela*, uwzględniające stosunek Pana Młodego i Gospodarza do chłopów.

1 pkt – poprawne określenie na podstawie fragmentu *Wesela* stosunku Pana Młodego do chłopów ALBO poprawne określenie stosunku Gospodarza do chłopów.

0 pkt – odpowiedź niepełna lub niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi ocenione na 2 pkt

1) Rozstrzygnięcie: Tak.
   Uzasadnienie, np.:
   Bohaterowie mają podobny stosunek do chłopów. Wspomnienie rabacji galicyjskiej przypomina im o śmierci przodków z powodu porywczości chłopów. Obydwaj wierzą jednak w zmianę wrogiego usposobienia do siebie obu grup społecznych – o takiej wierze mówi wprawdzie Gospodarz, jednak wypowiada się w liczbie mnogiej.

2) Rozstrzygnięcie: Nie.
   Uzasadnienie, np.:
   Bohaterowie mają odmienny stosunek do chłopów. Panu Młodemu podobają się ludowe stroje. Nie chce pamiętać o przeszłych konfliktach (okrutnym postępowaniu chłopów wobec ziemiaństwa) przypomnianych przez Gospodarza jako ostrzeżenie. Drugi z bohaterów w zachowaniu chłopów dostrzega porywczość, dlatego nie jest pewien, czy można im ufać.

Zadanie 13. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich […] na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 7) wykazuje się […] zrozumieniem treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe.
II. Kształcenie językowe. 1.Pogłębianie funkcjonalnej wiedzy z zakresu nauki o języku.	II. Kształcenie językowe. 1. Gramatyka języka polskiego. Zdający: 1) wykorzystuje wiedzę z dziedziny […] składni w analizie […] tekstów […]. 2. Zróżnicowanie języka. Zdający: 3) rozpoznaje rodzaje stylizacji ([…], dialektyzacja […]).

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Rozwiązanie

PP

Zadanie 14.1. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania literatury […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich […] na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 8) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów […]. 2. Odbiór tekstów kultury. Zdający: 3) […] rozpoznaje środki językowe i ich funkcje zastosowane w tekstach.
II. Kształcenie językowe. 3. Funkcjonalne wykorzystywanie wiedzy o języku w odczytaniu sensów zawartych w strukturze głębokiej tekstów literackich […].	II. Kształcenie językowe. 1. Gramatyka języka polskiego. Zdający: 1) wykorzystuje wiedzę z dziedziny fleksji […] w interpretacji tekstów […].

Zasady oceniania

1 pkt – poprawne wyjaśnienie, czemu służy zastosowanie czasowników i zaimków w pierwszej osobie liczby mnogiej we fragmencie opowiadania *U nas, w Auschwitzu*.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi

- Dzięki zastosowaniu tych form narrator wskazuje na podobieństwo losu niewolników w starożytności do losu więźniów obozu koncentracyjnego.
- Zastosowanie czasowników i zaimków w liczbie mnogiej prowadzi do uogólnienia poglądów na temat ludzkości. Służy podkreśleniu, że narrator mówi o wszystkich ludziach, którzy w starożytności i w czasach jemu współczesnych byli krzywdzeni/wykorzystywani przez władzę.

Zadanie 14.2. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 7. Kształcenie umiejętności czytania, analizowania i interpretowania literatury […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich […] na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Uczeń: 8) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów […]; 4) rozpoznaje w tekście literackim środki wyrazu artystycznego […]: antytezę […].

Zasady oceniania

1 pkt – poprawne wyjaśnienie na podstawie fragmentu opowiadania *U nas, w Auschwitzu*, jaką refleksję na temat kultury wyraża narrator za pomocą antytez.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi

- Szeroko rozumiana kultura jest fałszem, jeśli nie dostrzega ludzkiej krzywdy i pomija ją w obrazie świata, jaki tworzy.
- Narrator wyraził rozczarowanie kulturą. Kultura jest zakłamana i nieetyczna, gdy zamyka oczy na niesprawiedliwość skutkującą ludzkim cierpieniem.
- Kultura traci swoje znaczenie, jeśli wyrasta na krzywdzie innych, jeśli prowadzi do dehumanizacji, do stworzenia piekła na ziemi, jakim np. był obóz. Piękno, prawda i dobro – tak ważne dla kultury, tracą sens.
- W podanym fragmencie antytezy posłużyły narratorowi do pokazania, że literatura, polityka czy filozofia zakłamywały rzeczywistość, ponieważ pomijały ludzką krzywdę.

Zadanie 15. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 5. Znajomość wybranych utworów z literatury […] światowej […] oraz umiejętność mówienia o nich z wykorzystaniem potrzebnej terminologii. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich i tekstów kultury na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 7) wykazuje się znajomością i zrozumieniem treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe; 8) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów […]; 13) […] wskazuje w tekście miejsca, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej.

Zasady oceniania

2 pkt – poprawne sformułowanie – z wykorzystaniem definicji pojęcia *antyutopia* – dwóch argumentów dowodzących, że powieść *Rok 1984* jest utworem antyutopijnym.
1 pkt – poprawne sformułowanie – z wykorzystaniem definicji pojęcia *antyutopia* – jednego argumentu dowodzącego, że powieść *Rok 1984* jest utworem antyutopijnym.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi

- Powieść ukazuje państwo niedbające o równość i sprawiedliwość społeczną. W Oceanii nie ma miejsca na prawdziwe uczucia i suwerenne myślenie – Policja Myśli skutecznie eliminuje wszelkie objawy człowieczeństwa.
- Oceania jest państwem zorganizowanym za sprawą dyktatury Wielkiego Brata. Obywatele są nieustannie inwigilowani i od najmłodszych lat wdrażani do donoszenia na osoby, które postępują wbrew narzuconym przez Partię zasadom życia społecznego. Państwo świetnie funkcjonuje, jednak obywatele nie są szczęśliwi / żyją w lęku.

Zadanie 16. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Kształcenie literackie i kulturowe. 5. Znajomość wybranych utworów z literatury polskiej […]. 8. Kształcenie umiejętności świadomego odbioru utworów literackich […] na różnych poziomach […].	I. Kształcenie literackie i kulturowe. 1. Czytanie utworów literackich. Zdający: 7) wykazuje się znajomością i zrozumieniem treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe; 8) rozpoznaje tematykę i problematykę poznanych tekstów […].

Zasady oceniania
1 pkt – poprawne wyjaśnienie, na czym polega spór ideowy między Arturem a Stomilem.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Przykładowe odpowiedzi
- Artur pragnie powrotu tradycyjnego porządku, hierarchii i zasad moralnych, natomiast Stomil jest orędownikiem wolności i odrzucania zasad/konwencji/norm.
- Spór między Arturem a Stomilem dotyczy międzypokoleniowego konfliktu ojca i syna. Ideą Artura jest pragnienie przywrócenia ładu i zasad w miejsce ideałów pokolenia rodziców, którzy w imię wolności zburzyli stary porządek, a zasadą uczynili brak zasad.
- Stomil należy do pokolenia, które walczyło o wolność i pochwala brak zasad, opowiada się za swobodą obyczajów, brakiem norm moralnych – w jego domu każdy mógł robić, co chce. Przeciwstawia się temu Artur, który uważa, że brak zasad to chaos – on opowiada się za przywróceniem ładu, tradycji i wartości rodzinnych.
- Stomil jest przekonany, że człowiek ma prawo do pełnej wolności zarówno w sztuce, jak i w życiu. Z tego powodu przeprowadza eksperymenty artystyczne i odrzuca konwenanse, pozwalając romansować żonie ze służącym. Artur natomiast pragnie powrócić do świata tradycyjnych wartości, stąd decyzja o ślubie z Alą.